

[Riishøj]

sourcer. Det ville være dybt udemokratisk, hvis der ikke i den danske universitetsverden var plads til et universitet, der tænker og handler anderledes. Vi har universiteter og højere læreanstalter, der helt klart har en borgerlig profil. Det ville være udemokratisk, hvis man af politiske grunde vil udradere et universitet, der har en anden profil end den, der er gængs på bjerget. Men der er nogle, der gerne vil det, og vi ved, at ministeren reelt gerne vil det. I hvert fald vil han fjerne Roskilde universitetscenters bærende idé og omdanne det til noget, som ikke længere svarer til målet med Roskilde universitetscenters oprettelse. Vi må konstatere, at ministeren har lagt en meget hård tolkning i dette beslutningsforslag. Det vidste vi på forhånd.

Vi må altså understrege, at der ikke er taget stilling til 1983-tallene og til den langsigtede dimensionering, og det, der for os i vejledningsavisen, som er sendt ud, er særlig groft diskriminerende, er, at man bruger en sprogbrug over for Roskilde universitetscenter, som er grov og diskriminerende sammenlignet med den sprogbrug, som man anvender over for andre universiteter. Ministeren tager reelt på forhånd stilling, før dimensioneringsarbejdet er færdiggjort. Ikke med ét ord nævnes, at der arbejdes med en social mellemuddannelse ved centeret. Arbejdet omkring den sociale mellemuddannelse er ikke afsluttet, men ingen student får noget at vide om, at der faktisk foregår en høringsrunde og et arbejde omkring den sociale mellemuddannelse. Ministeren nævner det ikke med ét ord, men konstaterer kun, at socio-nomi er nedlagt.

Og så kommer måske det allerværste. Det er, at man med et pennestrog fjerner fagene samfundsfag og biologi. Her mener vi, at ministeren i hvert fald er på kant med beslutningsforslaget, der, som jeg nævnte før, ikke indicerer, at noget sådant skal gøres. Tværtimod understreges det, at planlægningsarbejdet skal færdiggøres, og så tager man stilling til den endelige fagprofil.

Derfor gentager jeg mit spørgsmål til de radikale og til ministeren, for der står jo netop i vejledningsavisens indledende bemærkninger, at vejledningsavisens udformning er med forbehold for debatten i folketinget og de beslutninger, der tages i folketinget. Derfor håber jeg, at vi på det punkt kan få lige-

stilling og overensstemmelse i hvert fald med beslutningsforslagets ånd.

Vi er altså gået med i dette arbejde, og vi er gået med i beslutningsforslaget, vel vidende at resultatet ikke nødvendigvis ville blive tilfredsstillende, og det er det heller ikke blevet, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Vi håber som sagt, at vi i hvert fald kan få nogle forbedringer igennem med hensyn til tolkningen af forslaget.

Roskilde universitetscenters fremtid er bestemt ikke afgjort med dette forslag, og vi vil fra SFs side ufortrødent kæmpe videre for, at Roskilde universitetscenter får en fair behandling i folketinget. Det er meget svært med den sammensætning, folketinget har. Folketingets flertal har i hvert fald ikke den opfattelse, at Roskilde universitetscenter skal behandles på lige fod med andre universiteter. Vi vil gøre, hvad vi kan, for at det bliver tilfældet.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det var i sandhed imponerende, så mange illusioner det lykkedes hr. Riishøj at sprede på så forholdsvis kort tid.

Hr. Riishøj siger på SFs vegne: for os er det klart uacceptabelt, hvis vi kun får et optag på 95. Der er ikke noget at være i tvivl om, det er klart uacceptabelt. Så appellerer hr. Riishøj til undervisningsministeren. Det kommer der ikke noget ud af. Undervisningsministeren har ingen respekt for appeller, han har alene respekt for kold, kynisk magt, det ved vi.

Derefter appellerer hr. Riishøj til hr. Ole Vig Jensen fra det radikale venstre. Det kan der komme mange ting ud af. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide af hr. Riishøj: hvad nu, hvis hr. Ole Vig Jensen enten vælger den nemme løsning som i forbindelse med seminarieforliget, nemlig slet ikke at sige noget, eller hr. Ole Vig Jensen vælger den lidt mere udviklede løsning at gå herop og lade, som om han siger noget, men alligevel ikke siger noget? Realiteten er, at det radikale venstre ikke har tænkt sig at tage ét eneste initiativ for at ændre tallet 95, det ved vi. Hr. Riishøj påstår ganske vist, at man stadig væk kan håbe og appellere. Ja, det kan man godt, men vi ved, at sådan er det. Derfor vil jeg gerne have at vide af hr. Riishøj: